

Člen 5

I. – Poskusno lahko upravni organ v obdobju dveh let od začetka veljavnosti odloka iz tega člena, kadar je to upravičeno za namene boja proti razširjanju podob mučenja ali barbarskih dejanj iz člena 222-1 kazenskega zakonika, od vseh oseb, katerih dejavnost je objava javne spletne komunikacijske storitve, ali ponudnikov storitev gostovanja zahteva, da odstranijo vsebino, ki je očitno v nasprotju z istim členom 222-1. Hkrati obvesti ponudnike storitev dostopa do interneta.

Če ta vsebina ni umaknjena v 24 urah, lahko upravni organ ponudnike storitev gostovanja obvesti o seznamu elektronskih naslovov spletnih javnih komunikacijskih storitev, ki so v nasprotju z navedenim členom 222-1. Te osebe morajo nato takoj preprečiti dostop do teh naslovov. Če oseba, katere dejavnost je objava javne spletne komunikacijske storitve, ne zagotovi informacij iz člena 6(III) Zakona št. 2004-575 z dne 21. junija 2004 o zaupanju v digitalno gospodarstvo, lahko upravni organ opravi obveščanje iz prvega stavka tega odstavka, ne da bi prej zahteval umik vsebine pod pogoji iz prvega stavka prvega odstavka.

Upravni organ zahteve za umik in seznam iz prvega oziroma drugega odstavka posreduje kvalificirani osebi, ki jo izmed svojih članov imenuje francoski regulativni organ za medije za obdobje trajanja njegovega mandata v okviru tega organa. Kvalificirana oseba zagotovi, da so zahteve za umik pravilne in da so izpolnjeni pogoji za pripravo, posodabljanje, sporočanje in uporabo seznama. Če ugotovi nepravilnost, lahko upravnemu organu kadar koli priporoči, naj jo odpravi. Če upravni organ tega priporočila ne upošteva, lahko kvalificirana oseba zadevo preda pristojnemu upravnemu sodišču, po skrajšanem postopku ali na zahtevo.

Upravni organ lahko o elektronskih naslovih, katerih vsebina je v nasprotju s členom 222-1 kazenskega zakonika, obvesti tudi iskalnike ali imenike, ki sprejmejo vse ustrezne ukrepe za preprečitev navajanja spletne javne komunikacijske storitve. Uporablja se postopek iz tretjega pododstavka tega oddelka I.

II. – A. – Če ponudniku storitev gostovanja nikoli ni bila predložena zahteva v skladu z oddelkom I tega člena, da odstrani podobe mučenja ali barbarskih dejanj iz člena 222-1 kazenskega zakonika, upravni organ iz oddelka I tega člena posreduje omenjeni osebi informacije o postopkih in rokih, ki se uporabljajo, najmanj 12 ur pred izdajo zahteve za umik.

B. – Če ponudnik iz odstavka A oddelka II ne more izpolniti zahteve za umik zaradi višje sile ali dejanske nezmožnosti, za katero ni odgovoren, vključno z objektivno utemeljenimi tehničnimi ali operativnimi razlogi, o teh razlogih brez nepotrebne odlašanja obvesti upravni organ, ki je izdal zahtevo za umik. Po preučitvi teh razlogov lahko upravni organ ponudniku, navedenemu v odstavku A, odredi, naj izpolni zahtevo za umik.

Obdobje iz drugega pododstavka oddelka I začne teči takoj, ko prenehajo obstajati razlogi iz prvega pododstavka odstavka B.

Če ponudnik iz odstavka A ne more izpolniti zahteve za umik, ker ta vsebuje očitne napake ali ne vsebuje zadostnih informacij za njeno izvršitev, o tem brez nepotrebne odlašanja obvesti upravni organ, ki je izdal zahtevo za umik, in zahteva potrebna pojasnila.

Obdobje iz drugega pododstavka oddelka I začne teči takoj, ko ponudnik storitev gostovanja prejme ta pojasnila.

C. – Če ponudnik storitev gostovanja odstrani podobo mučenja ali barbarskih dejanj iz člena 222-1 kazenskega zakonika, o tem čim prej obvesti ponudnika vsebin, pri čemer navede razloge za odstranitev podobe, možnost, da zahteva prenos kopije zahteve za umik, in pravice, ki jih ima, da zahtevo za umik izpodbija pred pristojnim upravnim sodiščem.

Ponudnik storitev gostovanja na zahtevo ponudnika vsebin pošlje kopijo zahteve za umik.

Obveznosti iz prvih dveh pododstavkov tega odstavka C se ne uporabljajo, kadar pristojni organ, ki je izdal zahtevo za umik, odloči, da je potrebno in sorazmerno, da se informacije ne razkrijejo, da se ne ovira pravilno izvajanje preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja in pregona storilcev kaznivega dejanja iz člena 222-1 kazenskega zakonika.

V takih primerih pristojni organ obvesti ponudnika storitev gostovanja o svoji odločitvi, v kateri navede njeno trajanje, ki ne sme biti daljše od 6 tednov od te odločitve, ponudnik storitev gostovanja pa ponudniku vsebin ne razkrije nobenih informacij o odstranitvi vsebine.

Ta pristojni organ lahko to obdobje podaljša za nadaljnjih 6 tednov, če nerazkritje je še vedno upravičeno. V takih primerih o tem ustrezno obvesti ponudnika storitev gostovanja.

III. - A - Brez poseganja v člen L. 521-1 in člen L. 521-2 zakonika o upravnem sodstvu, lahko ponudniki storitev gostovanja in ponudniki vsebin, na katere se nanaša zahteva v skladu z oddelkom I tega člena za odstranitev podobe mučenja ali barbarskih dejanj iz člena 222-1 kazenskega zakonika, pa tudi kvalificirana oseba iz oddelka I tega člena od predsednika upravnega sodišča ali sodnika, ki ga slednji pooblasti, zahteva razveljavitev te zahteve v 48 urah od prejema ali, v primeru ponudnika vsebin, od trenutka, ko ga ponudnik storitev gostovanja obvesti o odstranitvi vsebine.

B. – Odločitev o zakonitosti sklepa o umiku se sprejme v 72 urah po predložitvi. Obravnava je javna.

C. – Zoper sodbe, izdane o zakonitosti odločbe, v skladu z oddelkom II(A) se je mogoče pritožiti v 10 dneh od njihove predložitve. V tem primeru pritožbeno sodišče odloči v enem mesecu od njihove predložitve.

IV. – Pogoji za uporabo tega člena se določijo z odlokom.

V. – Najpozneje tri mesece pred zaključkom poskusa vlada predloži parlamentu ocenjevalno poročilo o poskusu, da se ugotovi smotrnost njegove morebitne ohranitve. To poročilo se nanaša predvsem na število vloženih prijav upravnemu organu, število zahtev za umik, število zahtev državnega tožilstva, število naloženih kazni in ugotovljene težave, zlasti v zvezi z opredelitvijo zadevne vsebine.

Člen 40

I. – Na poskusni osnovi in v obdobju 3 let od razglasitve tega zakona igre, ki se ponujajo prek spletne javne komunikacijske storitve, ki odraslim igralcem, ki so se finančno žrtvovali, omogočajo, da na podlagi mehanizma, ki vključuje uporabo naključja, pridobijo nepremagljive digitalne predmete, razen pridobivanja kakršne koli denarne koristi, pod pogojem, da se ti predmeti neposredno ali posredno prek katere koli fizične ali pravne osebe ne smejo prenesti na družbo za igre na srečo, ki jih je izdala, ali na fizično ali pravno osebo, ki deluje skupaj z njo.

Digitalni predmeti, ki jih je mogoče monetizirati v smislu prvega pododstavka tega oddelka I, so igralni elementi, ki podeljujejo igralcem samo eno ali več pravic, povezanih z igro, in ki jih je mogoče neposredno ali posredno prenesti proti tretjim osebam.

Z odlokom državnega sveta, sprejetim po posvetovanju z nacionalnim organom za igre na srečo in po posvetovanju z združenji, ki zastopajo izvoljene lokalne predstavnike ter sektorja iger na srečo in videoiger, se določijo pogoji, pod katerimi se lahko z odstopanjem od prvega pododstavka dodatno dodelijo nagrade, ki niso plačljivi digitalni predmeti.

Ta odlok določa naravo teh nagrad, pri čemer je izključeno pridobivanje kakršnih koli nagrad v zakonitem plačilnem sredstvu. Opredeljuje tudi merila za omejitve, ki se uporabljajo za dodelitev teh nagrad, vključno z največjim deležem teh nagrad, ki jih lahko družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, jih je mogoče monetizirati, dodeli vsem udeležencem v isti igri v koledarskem letu. Ta največji delež ne sme presegati 25 % prometa od dejavnosti iger z digitalnimi predmeti, jih je mogoče monetizirati, te družbe za to igro v istem koledarskem letu, pri čemer velja letna zgornja meja, določena na igralca.

Družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, zagotavljajo integriteto, zanesljivost in preglednost iger na srečo ter zaščito mladoletnikov. Zagotovijo, da se mladoletnikom prepovejo igre na srečo in preprečijo pretirane ali patološke igre na srečo, goljufive ali kriminalne dejavnosti ter pranje denarja in financiranje terorizma.

II. – Seznam kategorij iger, odobrenih na poskusni osnovi pod pogoji, določenimi v tem členu, se določi z odlokom državnega sveta po pridobitvi mnenja nacionalnega organa za igre na srečo, katerega pripombe upoštevajo zlasti tveganja razvoja nezakonitih spletnih iger na srečo, in po posvetovanju z združenji, ki zastopajo lokalne izvoljene predstavnike ter sektorja iger na srečo in videoiger.

III. – Vlada v 18 mesecih od razglasitve tega zakona parlamentu skupaj z nacionalnim organom za igre na srečo predloži poročilo o napredku poskusa iz oddelka I. To poročilo vključuje informacije, ki se nanašajo zlasti na razvoj trga iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, oceno gospodarskega vpliva na različne vrste iger, zlasti na sektorja iger na srečo in videoiger, analizo vpliva tega poskusa na zdravje ter oceno učinkovitosti ukrepov, ki so jih sprejele družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, jih je mogoče monetizirati, za zaščito igralcev ter boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.

IV. – Najpozneje šest mesecev pred koncem poskusa vlada predloži parlamentu poročilo o oceni učinkov tega poskusa, v katerem predlaga nadaljnje ukrepe.

Člen 41

I. – A. – Vsaka pravna oseba, ki namerava javnosti ponuditi storitev iger na srečo, kakor je opredeljeno v členu 40, jo vnaprej prijavi nacionalnemu organu za igre na srečo.

B. – Odlok državnega sveta, izdan po posvetovanju s francoskim organom za varstvo podatkov in nacionalnim organom za igre na srečo, določa informacije, ki jih mora družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, prijaviti temu organu, da lahko ta zagotovi, da igra

spada v kategorijo iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati v smislu člena 40, in da je njeno delovanje združljivo z izpolnjevanjem obveznosti družbe iz oddelka I istega člena 40 in tega člena.

C. – Nacionalni organ za igre na srečo določi postopke za vložitev in vsebino prijavnne dokumentacije.

Družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, nacionalni organ za igre na srečo brez odlašanja obvesti o kakršni koli bistveni spremembi v zvezi z elementom prijavnne dokumentacije.

D. – Ponudba iger na srečo se lahko ponudi javnosti le, če ima družba sedež bodisi v državi članici Evropske unije bodisi v drugi državi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki je sklenila sporazum s Francijo, ki vsebuje klavzulo o upravni pomoči za boj proti davčnim utajam in izogibanju davkom. Družba imenuje osebo ali osebe s stalnim prebivališčem v Franciji, ki so zanjo odgovorne.

II. – Družbe, ki ponujajo igre z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, morajo preprečiti sodelovanje mladoletnikov, tudi emancipiranih mladoletnikov, v igri za plačilo. V ta namen uporabljajo sistem preverjanja starosti, ki je skladen z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) in Zakona št. 78-17 z dne 6. januarja 1978 o obdelavi podatkov, podatkovnih datotekah in državljskih svoboščinah. Prikažejo tudi sporočilo na igralnem vmesniku, ki opozarja, da je ta igra prepovedana za mladoletnike.

III. – Sodelovanje v igri z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, je odvisno od ustvarjanja, na izrecno zahtevo igralca, igralniškega računa. Tega računa ni mogoče odpreti brez predhodnega preverjanja stanja odraslega igralca in njegove identitete. Družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, uporabi kakršna koli uporabna sredstva za izvedbo tega preverjanja.

Družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, lahko odpre samo en račun na igralca.

V odloku državnega sveta, sprejetem po mnenju nacionalnega organa za igre na srečo, so določeni postopki za odpiranje, upravljanje in zaprtje igralniških računov s strani družbe za igre na srečo.

IV. – Prenosljive digitalne igralne predmete, ki jih izda družba za igre na srečo, kot je opredeljena v členu 40, ne sme pridobiti niti ta družba niti neposredno niti prek posrednika niti družba, ki jo nadzoruje, v smislu člena L. 233-16 trgovinskega zakonika.

V. – Da bi lahko opravljala svoje naloge, morajo družbe hraniti podatke o igralcih in igrah na srečo, igralnih dogodkih in povezanih finančnih transakcijah, ki so na voljo nacionalnemu organu za igre na srečo.

Organ lahko te podatke uporabi za iskanje in identifikacijo katerega koli dejanja igralca, ki bi lahko pomenilo goljufijo, pranje denarja ali financiranje terorizma.

V odloku državnega sveta, izdanem po posvetovanju s Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés in nacionalnim organom za igre na srečo, bo določen seznam takih podatkov, njihova oblika in postopki za njihovo posredovanje ter postopki za preglede, ki jih na podlagi teh podatkov izvaja nacionalni organ za igre na srečo.

VI. – Igre z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, na podlagi tekmovanj ali športnih dogodkov, se lahko ponujajo le ob spoštovanju pravice do uporabe iz prvega odstavka člena L. 333-1 francoskega športnega zakonika in s soglasjem organizatorjev zadevnih tekmovanj ali športnih dogodkov.

VII. – Delegirane zveze v smislu člena L. 131-14 francoskega športnega zakonika, po potrebi v sodelovanju s poklicnimi zvezami, ki so jih ustanovili, določa pravila, s katerimi se udeležencem na tekmovanjih ali športnih prireditvah, katerih seznam je določen z odlokom, prepovejo naslednje:

1. sodelovanje, posredno ali prek posrednika, v igrah z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, na podlagi tekmovanj ali športnih dogodkov v njihovi disciplini;
2. prenos, neposredno ali prek posrednika, monetiziranih digitalnih predmetov, ki predstavljajo element, povezan z enim od tekmovanj ali dogodkov v njihovi disciplini;
3. posredovanje zaupnih informacij tretjim osebam, pridobljenih v okviru njihovega poklica ali dolžnosti, ki so javnosti neznane in ki se bodo verjetno uporabljale v igrah z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, na podlagi tekmovanj ali športnih dogodkov v njihovi disciplini.

VIII. – A. – Družba, ki ponuja igre z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, na podlagi resničnih konjskih dirk, lahko take igre organizira le na dirkah, navedenih v koledarju v skladu s členom 5-1 Zakona z dne 2. junija 1891, katerega namen je urediti odobritev in opravljanje konjskih dirk.

B. – Pred uporabo podatkov o konjskih dirkah iz odstavka A tega oddelka VIII družba sklene pogodbo s francosko ali tujo organizacijo dirke ali njenim zastopnikom. Ta pogodba ne sme vključevati klavzule o izključnosti v korist določenega podjetja.

Pogodba, predvidena v prvem pododstavku tega odstavka B, določa, da je uporaba podatkov o konjskih dirkah s strani družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, v skladu z vrednostmi, ki izhajajo iz obveznosti javne službe, ki jih imajo matične družbe, določene z odlokom.

C. – Matične družbe konjskih dirk vključujejo določbe v dirkalni zakonik njihove specialnosti, katerih namen je preprečiti, da bi jahači in trenerji:

1. neposredno ali prek posrednika sodelovali v igrah z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, na podlagi konjskih dirk, v katerih sodelujejo;
2. neposredno ali prek posrednika sodelovali v igrah z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, na podlagi konjskih dirk, v katerih sodelujejo;
3. neposredno ali prek posrednika sodelovali v igrah z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, na podlagi konjskih dirk, v katerih sodelujejo;

IX. – Prepovedi in omejitve v skladu s členoma L. 320-12 in L. 320-14 zakonika o notranji varnosti se uporabljajo za komercialna sporočila v korist družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, odobrene na poskusni osnovi na podlagi člena 40 tega zakona.

Neupoštevanje prepovedi in omejitev iz prvega pododstavka tega oddelka IX se kaznuje s kaznimi v skladu s členom L. 324-8-1 zakonika o notranji varnosti.

Združenja, katerih zakonski namen vključuje boj proti zasvojenosti in ki so na dan dogodkov ustrezno registrirana najmanj pet let, lahko uveljavljajo pravice, ki jih imajo civilne stranke za kazniva dejanja iz

drugega pododstavka tega oddelka IX. Iste pravice lahko uveljavljajo potrošniška združenja iz člena L. 621-1 zakonika o varstvu potrošnikov in družinska združenja iz členov L. 211-1 in L. 211-2 zakonika o socialnem varstvu in družini.

X. – Nacionalni organ za igre na srečo lahko z obrazloženim sklepom od družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, zahteva, da umakne vsa komercialna sporočila, ki neposredno ali posredno spodbujajo mladoletnike k igranju ali vključujejo spodbujanje k pretiranim praksam iger na srečo.

XI. – Družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, preprečuje pretirano ali patološko vedenje pri igrah na srečo, zlasti z vzpostavitvijo samoizključitvenih mehanizmov in samoomejitvenih naprav porabe in igralnega časa v skladu s postopki, ki se določijo z odlokom državnega sveta, izdanim po pridobitvi mnenja nacionalnega organa za igre na srečo.

Poleg tega igralcu na stalen in lahko dostopen način zagotavlja povzetek podatkov, ki se nanašajo na njegovo dejavnost iger na srečo, da bi jo lahko nadziral.

XII. – Družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, mladoletnikom ali imetnikom računov, ne sme pošiljati komercialnih sporočil in tako imeti korist iz samoizključitvenega ukrepa, ki velja za igro, ki jo upravlja.

XIII. – Komercialna sporočila osebe, ki ima gospodarski vpliv z elektronskimi sredstvi, kot je opredeljeno v členu 1 Zakona št. 2023-451 z dne 9. junija 2023, namenjena regulaciji komercialnega vpliva in boju proti zlorabam vplivnežev na družbenih omrežjih, katerih namen je neposredno ali posredno spodbujati ponudbo družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ali to družbo samo, so dovoljena le na spletnih platformah, ki ponujajo tehnično možnost, da iz občinstva te vsebine izključijo vse uporabnike, mlajše od 18 let, če te osebe učinkovito aktivirajo ta mehanizem izključitve.

XIV. – Vsem družbam za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, in vsaki fizični ali pravni osebi, ki deluje usklajeno z njo, je prepovedano dajati igralcem posojila v zakonitem plačilnem sredstvu ali v digitalnem premoženju v smislu člena L. 54-10-1 denarnega in finančnega zakonika ali da neposredno ali posredno vzpostavi mehanizme, ki igralcem omogočajo, da drug drugemu odobrijo posojila v zakonitem plačilnem sredstvu ali v digitalnem premoženju v smislu istega člena L. 54-10-1, da bi omogočili nakup digitalnih predmetov, ki jih je mogoče monetizirati, ali kakršne koli druge nagrade, po možnosti dodeljene in določene z odlokom državnega sveta iz člena 40(I) tega zakona.

Spletne javne komunikacijske storitve, na katerih družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ponujajo igre z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ne smejo vsebovati nobenega oglaševanja v korist podjetja, ki lahko odobri posojila igralcem ali dovoli posojila med igralci, ali kakršne koli povezave do spletnega mesta, ki ponuja takšno posojilno ponudbo.

XV. – Družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, obvesti igralce o tveganjih, povezanih s prekomernimi ali patološkimi igrami na srečo, z opozorilnim sporočilom, opredeljenim z odredbo ministra za zdravje, izdano po mnenju nacionalnega organa za igre na srečo. Tehnične načine prikazovanja sporočila določi nacionalni organ za igre na srečo.

XVI. – A. – Za družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, veljajo obveznosti, določene v oddelkih 2 do 7 poglavja I in poglavja II naslova VI knjige V denarnega in finančnega zakonika ter neposredno veljavnih evropskih določbah o boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, vključno z evropskimi predpisi o omejevalnih ukrepih, sprejetimi v skladu s

členom 75 ali 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije, in določbah, sprejetih v skladu z istim členom 215 za druge namene.

Nacionalni organ za igre na srečo spremlja, ali podjetja izpolnjujejo obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka A.

Nacionalni organ za igre na srečo oceni tveganja, ki jih predstavljajo družbe, ter rezultate ukrepov, ki so jih te družbe sprejele za boj proti goljufijam, pranju denarja in financiranju terorizma. V zvezi s tem lahko izda navodila.

Nacionalni organ za igre na srečo sorazmerno prilagodi metode, intenzivnost in pogostost svojih dokumentacijskih pregledov ter kontrol na kraju samem glede na ugotovljena tveganja. Upošteva tehnične značilnosti iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

Vsaka kršitev obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka A s strani družb za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, lahko povzroči sankcije iz člena L. 561-40 denarnega in finančnega zakonika, razen tistega, kar je določeno v oddelku I(4) istega člena L. 561-40.

Nacionalna komisija za sankcije iz člena L. 56138 denarnega in finančnega zakonika bo obveščena o vseh kršitvah, ki jih ugotovi nacionalni organ za igre na srečo, in bo po potrebi naložila ustrezno sankcijo ali sankcije.

B. – Ta oddelek XVI začne veljati 18 mesecev po razglasitvi tega zakona.

XVII. – Nacionalni organ za igre na srečo spremlja, ali družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, izpolnjujejo svoje zakonske in regulativne obveznosti. Bori se proti nezakonitim ponudbam takšnih iger, brez poseganja v njihovo delovanje v boju proti nezakonitim ponudbam iger na srečo, kot so spletne ponudbe iger na srečo. Upošteva tehnične značilnosti iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati. Zagotavlja tudi spoštovanje cilja uravnoteženega delovanja različnih vrst iger, da se prepreči gospodarska destabilizacija različnih sektorjev. Pri izvajanju preverjanj se lahko sklicuje na vsa poročila o kršitvi zakonskih in regulativnih obveznosti, ki so naložene družbam za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

XVIII. – Odbor nacionalnega organa za igre na srečo sprejema odločitve o igrah z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

Pod enakimi pogoji, kot so določeni v členu 37 Zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010 o odpiranju konkurence in regulaciji sektorja spletnih iger na srečo, lahko odbor prenese pooblastilo za sprejemanje posameznih odločitev, ki spadajo v njegovo pristojnost, na predsednika ali, če ni ali ne more ukrepati, na enega od svojih članov.

XIX. – Nacionalni organ za igre na srečo lahko za opravljanje nalog, ki so mu zaupane, zbere vse potrebne informacije in dokumente, ki jih imajo družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, in opravi razgovor s katero koli osebo, ki bi lahko prispevala k njenim informacijam.

Uradniki in uslužbenci nacionalnega organa za igre na srečo, navedeni v členu 42(II) navedenega zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010, izvajajo upravne preiskave za zagotovitev, da družbe izpolnjujejo svoje obveznosti. V tem okviru lahko od družb za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, prosijo za vse koristne informacije ali dokumente. V navzočnosti osebe, ki jo v ta namen imenuje družba, imajo dostop do prostorov, ki jih družba uporablja za poslovne namene, razen dela teh prostorov, ki se po potrebi uporablja kot dom. Ob tej priložnosti sprejmejo kakršne koli ugotovitve in lahko pridobijo kopije vseh ustreznih dokumentov.

Pri izvajanju teh preiskovalnih pooblastil jim poklicne skrivnosti ne morejo naložiti družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati. Administrativna vprašanja se zabeležijo v zapisnikih.

Da bi ugotovili, ali oseba, ki ni podala izjave iz oddelka I tega člena, ponuja digitalne predmete, ki jih je mogoče monetizirati, ali da se taka ponudba promovira, lahko ti uradniki in zastopniki, ne da bi bili kazensko odgovorni, tudi:

1. sodelujejo pod domnevno identiteto pri elektronskih izmenjavah na spletnem mestu za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, zlasti v spletni seji iger na srečo. Uporaba domnevne identitete ne vpliva na zakonitost ugotovitev;
2. na ta način izvečejo, pridobivajo ali hranijo dokaze in podatke o osebah, za katere je verjetno, da bodo storilci teh kaznivih dejanj, in o uporabljenih bančnih računih;
3. pridobivajo, posredujejo v odgovor na izrecno zahtevo, pridobivajo ali zadržijo nezakonito vsebino.

Takoj ko so nična in neveljavna, taka dejanja ne smejo povzročiti spodbujanja drugih k storitvi kaznivega dejanja.

Pogoji, pod katerimi uradniki in uslužbenci, navedeni v tem oddelku XIX, izvajajo ugotovitve iz točke 1, in akti, predvideni v točki 3, so določeni z odlokom državnega sveta, izdanim po posvetovanju z nacionalnim organom za igre na srečo.

XX. – Nacionalni organ za igre na srečo lahko kadar koli po kontradiktornem postopku bodisi prepove nadaljevanje teh iger bodisi naloži pogoje, ki jih določi, če družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ne izpolnjuje svojih zakonskih obveznosti, zlasti tistih iz zadnjega pododstavka člena 40(I) ali oddelka II tega člena.

XXI. – Nacionalni organ za igre na srečo pri opravljanju svojih nalog nadzora iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, sodeluje z organi iz člena 391 zgoraj navedenega zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010 pod pogoji iz istega člena 391.

XXII. – Da bi nadzorovali, ali družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, izpolnjujejo svoje obveznosti, lahko predsednik organa v imenu države sklene sporazume z regulativnimi organi za igre na srečo drugih držav članic Evropske unije ali drugih držav pogodbenic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, da bi izmenjal rezultate analiz in kontrol, ki so jih opravili ti organi in sam organ v zvezi z družbami za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

XXIII. – Komisija za sankcije nacionalnega organa za igre na srečo je odgovorna za nalaganje sankcij iz oddelka XXV tega člena zoper družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

XXIV. – A. – Brez poseganja v člen L. 56138 Odbora za sankcije nacionalnega organa za igre na srečo lahko v skladu s pogoji, določenimi v členu 43 navedenega zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010, naloži sankcije zoper družbo za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

B. – Brez poseganja v pristojnosti nacionalne komisije za sankcije iz člena L. 561-38 denarnega in finančnega zakonika se lahko odbor nacionalnega organa za igre na srečo odloči, da začne postopek sankcij proti družbi za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ki ni izpolnila ali ne izpolnjuje svojih zakonskih ali regulativnih obveznosti ali ki ni upoštevala ali ne upošteva

navodil, naslovljenih nanjo. Nato zadevne družbe obvesti o ugovorih in zadevo predloži komisiji za sankcije.

C. – Pred takim obvestilom lahko predsednik Nacionalnega organa za igre na srečo, če družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ne izpolni svojih pravnih ali regulativnih obveznosti ali ne upošteva navodil, naslovljenih nanjo, opozori na svoje pravne obveznosti ali, če je verjetno, da bo ugotovljena neizpolnitev obveznosti odpravljena, v roku, ki ga določi predsednik, izda uradni opomin, v katerem ga mora izpolniti. V nujnih primerih je to lahko 24-urni rok. Po potrebi predsednik zaključi postopek uradnega opomina. Predsednik lahko zaprosi odbor nacionalnega organa za igre na srečo, da objavi uradni opomin. V tem primeru se odločitev o zaključku postopka uradnega opomina objavi na enak način.

D. – Komisija za sankcije Nacionalnega organa za igre na srečo lahko pred izrekom sankcij iz oddelka XXV tega člena zasliši katero koli osebo, katere zaslišanje se mu zdi koristno. Pogoji za razkritje dokumenta, ki vključuje poslovno zaupnost, tretji osebi so določeni z odlokom državnega sveta.

XXV. – A. – Odbor za sankcije nacionalnega organa za igre na srečo lahko glede na resnost kršitve naloži eno od naslednjih sankcij družbam za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati:

1. opozorilo;
2. začasno prekinitev delovanja igre za največ 3 mesece;
3. prepoved delovanja igre ali vseh zadevnih iger za največ 3 leta;
4. prepoved upravljavca, da za obdobje največ 3 let opravlja dejavnost upravljanja iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

B. – Člen 43(V) navedenega zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010 se uporablja za družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, in za njihove dejavnosti upravljanja iger.

C. – Kadar družba za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, zagotovi netočne informacije, zavrne predložitev zahtevanih informacij ali ovira preiskavo, ki jo izvajajo uradniki ali zastopniki, pooblaščen v skladu z oddelkom XIX tega člena, lahko komisija za sankcije naloži globo v višini do 100 000 EUR.

D. – Člen 43(X) navedenega zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010 se uporablja za družbe za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, za katere veljajo kazni, navedene v odstavkih A in B tega oddelka XXV.

XXVI. – Člen 44 navedenega zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010 se uporablja za kazni, ki se lahko v skladu z oddelkom XXV tega člena naložijo družbam za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati.

XXVII. – Kazni, določene v členu 56(I) navedenega zakona št. 2010-476 z dne 12. maja 2010, se uporabljajo za fizične in pravne osebe, ki javnosti ponujajo ali predlagajo ponudbo iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ne da bi pred tem vložile izjavo, predvideno v oddelku I tega člena.

Vsakdo, ki na kakršen koli način oglašuje spletno mesto, ki javnosti ponuja nezakonite igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, se kaznuje z denarno kaznijo v višini 100 000 EUR.

Sodišče lahko znesek globe poveča na štirikratni znesek oglaševalskih stroškov, porabljenih za nezakonito dejavnost.

XXVIII. – Predsednik nacionalnega organa za igre na srečo bo izdal uradni opomin družbi, katere ponudba spletnih iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, je dostopna na francoskem ozemlju in se ni prijavila, ali osebi, ki oglašuje ponudbo spletnih iger z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, ki jih ponuja družba, ki se ni prijavila, naj preneha s to dejavnostjo. Ta uradni opomin, ki ga je mogoče vročiti na kakršen koli način, s katerim je mogoče ugotoviti datum prejema, se nanaša na določbe tega zakona in poziva prejemnika, naj predloži pripombe v roku petih dni.

Predsednik nacionalnega organa za igre na srečo osebam iz člena 6(I)(2) Zakona št. 2004-575 z dne 21. junija 2004 o zaupanju v digitalno gospodarstvo pošlje kopijo uradnih opominov, poslanih osebam iz prvega pododstavka tega oddelka XXVIII. Te iste osebe pozove, naj sprejmejo vse ukrepe za preprečitev dostopa do teh nezakonitih vsebin in svoje pripombe predložijo v petih dneh. Uradni opomin in odredba se pošljeta na kakršen koli način, s katerim je mogoče ugotoviti datum prejema.

Ko se iztečejo vsi roki iz prvih dveh pododstavkov tega oddelka XXVIII, predsednik nacionalnega organa za igre na srečo obvesti osebe iz člena 6(I)(1) navedenega zakona št. 2004-575 z dne 21. junija 2004 ter vse osebe, ki upravljajo iskalnik ali imenik elektronskih naslovov spletnih vmesnikov, katerih vsebina je nezakonita, in jim odredi, da sprejmejo vse ustrezne ukrepe za preprečitev dostopa do njih ali ustavitve njihovega sklicevanja v roku, ki ga določi in ki ne sme biti krajši od 5 dni.

Za uporabo tretjega pododstavka tega oddelka XXVIII spletni vmesnik pomeni vsako programsko opremo, vključno s spletnim mestom, delom spletnega mesta ali aplikacijo, ki jo upravlja strokovnjak ali se upravlja v njegovem imenu in končnim uporabnikom omogoča dostop do blaga ali storitev, ki jih ponuja.

Nespoštovanje ukrepov, odrejenih na podlagi istega tretjega pododstavka, se kaznuje s kaznimi iz člena 6(V)(B) navedenega zakona št. 2004-575 z dne 21. junija 2004. Na predsednika nacionalnega organa za igre na srečo se lahko obrne tudi državno tožilstvo in vsaka fizična ali pravna oseba, ki ima pravni interes, da lahko izvaja pooblastila, ki so mu podeljena v skladu s tem členom.

XXIX. – Z začetkom veljavnosti 30. decembra 2024 se oddelek XIV tega člena glasi:

„ XIV. – Vsem družbam za igre na srečo z digitalnimi predmeti, ki jih je mogoče monetizirati, in vsaki fizični ali pravni osebi, ki deluje usklajeno z njo, je prepovedano dajati igralcem posojila v zakonitem plačilnem sredstvu ali v kriptosredstvih ali neposredno ali posredno vzpostaviti mehanizme, ki igralcem omogočajo, da drug drugemu odobrijo posojila v zakonitem plačilnem sredstvu ali v kriptosredstvih, da bi omogočili nakup digitalnih predmetov, ki jih je mogoče monetizirati, ali druge nagrade, ki se lahko dodelijo ali določijo z odlokom državnega sveta iz člena 40(I) tega zakona.

Za namene tega oddelka XIV se kriptosredstva razumejo kot tista, ki spadajo v področje uporabe Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 in ki niso žeton, vezan na sredstva, kot je opredeljen v točki (7) člena 3(1) iste uredbe, ali uporabniški žeton, kot je opredeljen v točki (9) istega člena 3(1).“

Naslov V: OMOGOČANJE DRŽAVI, DA UČINKOVITEJE ANALIZIRA RAZVOJ DIGITALNIH TRGOV (člena 42 in 43)

Člen 42

Člen 36(l) Zakona št. 2021-1382 z dne 25. oktobra 2021 o ureditvi in zaščiti dostopa do kulturnih del v digitalni dobi se spremeni:

1. zadnji štirje stavki petega pododstavka se črtajo;

2. prvi stavek predzadnjega pododstavka se dopolni z besedilom: „Zlasti za raziskovalne namene, ki prispevajo k odkrivanju, prepoznavanju in razumevanju sistemskih tveganj v Uniji v smislu člena 34(1) Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Uredba o digitalnih storitvah)“;

3. pred zadnjim pododstavkom se vstavi naslednji odstavek:

„ Storitev iz prvega pododstavka v okviru svojih dejavnosti eksperimentiranja in javnih raziskav iz petega in šestega pododstavka deluje kot upravljavec podatkov v smislu Zakona št. 78-17 z dne 6. januarja 1978 o obdelavi podatkov, podatkovnih zbirkah in državljskih svoboščinah. Storitve lahko izvaja metode avtomatiziranega zbiranja javno dostopnih podatkov upravljavcev platform iz istega prvega odstavka, partnerjev teh platform in njihovih podizvajalcev, dobaviteljev operacijskih sistemov, ki omogočajo delovanje katerih koli aplikacij teh operaterjev, in dobavitelje sistemov umetne inteligence, tudi kadar je za dostop do teh podatkov potrebna povezava z računom, ob spoštovanju pravic upravičencev do zadevne storitve in z ohranjanjem varnosti storitev teh operaterjev kot tudi dostopa do podatkov teh operaterjev, shranjenih ali obdelanih na lastnih terminalih. Ta izvedba poteka ne glede na splošne pogoje uporabe ali licence storitev zadevnih operaterjev ali njihovih aplikacij, s katerimi so zadevni podatki dostopni javnosti. Ta storitev izvaja metode za zbiranje javno dostopnih podatkov, ki so nujno potrebne in sorazmerne, določene z odlokom državnega sveta, izdanim po obrazloženem javnem mnenju francoskega organa za varstvo podatkov. Podatki, zbrani v zvezi s poskusnimi dejavnostmi iz petega pododstavka tega člena, se uničijo ob koncu dela in najpozneje 9 mesecev po zbiranju. Podatki, zbrani v zvezi z javnimi raziskovalnimi dejavnostmi iz šestega pododstavka, se uničijo ob koncu dela in najpozneje 5 let po zbiranju.“;

4. v zadnjem pododstavku se beseda „predzadnji“ nadomesti z besedo „šesti“.

Člen 64

I. – Člen 2 začne veljati 1. januarja 2024. Postopke, ki so se začeli 31. decembra 2023 že začeli, še naprej ureja člen 23 Zakona št. 2020-936 z dne 30. julija 2020 o zaščiti žrtev nasilja v družini v različici, ki je veljala pred tem zakonom.

II. – Člen 6-8(I) Zakona št. 2004-575 z dne 21. junija 2004 o zaupanju v digitalno gospodarstvo začne veljati eno leto po datumu začetka veljavnosti iz člena 7(I) Zakona št. 2023-566 z dne 7. julija 2023 o vzpostavitvi digitalne večine in boju proti spletnemu sovraštvu.

III. – Člen 12(IV) Zakona št. 2004-575 z dne 21. junija 2004 o zaupanju v digitalno gospodarstvo, v različici, ki izhaja iz člena 24 tega zakona, začne veljati 1. januarja 2025.

IV. – Členi 27 do 30 in člen 33(I) tega zakona veljajo le do 12. januarja 2027.

V. – Člen 48(I)(5), členi 49, 50 in 51, razen točk (1) do (3), člen 52, člen 54, razen oddelka II, ter členi 55, 56, 59 in 62 začnejo veljati 17. februarja 2024.

VI. – Člen 43 začne veljati z dnem, določenim z odlokom, najpozneje pa eno leto po uveljavitvi tega zakona.

VII. – Z učinkom od začetka veljavnosti člena 3 systemskega zakona št. 2023-1058 z dne 20. novembra 2023 v zvezi z odprtjem, posodobitvijo in odgovornostjo sodstva se člen L. 453-1(II) zakonika o organizaciji pravosodja glasi:

„ II. – Ta nadzor popolnoma neodvisno izvaja organ, ki ga sestavljajo svetnik ali predsednik senata na kasacijskem sodišču ali generalni pravobranilec ali prvi generalni pravobranilec na kasacijskem sodišču, ki ga izvoli skupščina sodnikov tretjega razreda sodišča, razen revizorjev, referendumskih svetnikov in generalnih pravobranilcev za obdobje treh let z možnostjo enkratnega podaljšanja.“

Ta zakon se izvrši kot državni zakon.